

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207706704928/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

At oplukke
Himlens Porte.
Lysets Vugge
Under Dandse
Skjønt med Krands
De omslynge,
Mens de synge
Østens Zoner
Høit imøde
Deres søde
Morgentoner.
Hør hvor rene
Nu de klinge!
Glade Psyche,
Løft din Vingel
Haab alene
Nu dig smykke,
Thi din Lykke,
Thi Olympen
Er du nær.

FJERDE SCENE

Himmelsk Klarhed. De Udødeliges Sal. ZEUS, Guders og Menneskers Fader, paa sin gyldne Throne, omringet af Guder og Gudinder. I Forgrunden MUSERNES Chor, anført af APOLLO.

APOI.LO. Tolk mig, o Muser,
Ved Lyrens de tønende Streng,
Livet, som Psyche,
Udløst fra Jorden og Døden,
Her i de himmelske Sale
Evig skal førel

MUSERNE. Yndig som Dagens
Blussende Rose, der stiger
Frem af de mægtige Bølger,
Psyche blandt Guder vil blomstre;
Tanker i hende skal fødes
Klare som Æther,
Milde og stærke, mens Hjertet
Svulmer af kjærlige Drømme.
Smykket med Skjønhedens Slør og
Haabets den funklende Krone,
Skal over Skyer hun vandre;
Sorger ei Føden vil tyngel,
Tiden sin Byrde ei lægge
Tung paa den Smilendes Skulder;

Daglig om hende vi slynge
 Tonernes fuldeste,
 Livets den friskeste Krands.
APOLLO. Syng mig, o Muser,
 Ved Klang af den zittrende Lyra,
 Om den Befriedes Glæde;
 Tolk med de herlige Stemmer
MUSERNE. Psyches den himmelske Gjærning!
 Lig en Helbredet, der atter
 Vender tilbage til Livet,
 Glemmende Graven, hvorhen han
 Førtes af smertefuld Sygdom:
 Psyche skal nyfødt sig føle!
 Phantasia, den lyse
 Datter af Gudernes Konge,
 Rundt skal den Yndige følge,
 Vise de barnlige Blikke
 Himmelens straalende Rigdom.
 Men iblandt Guder hun vælge
 Skal sig til Lærer *Minerva*,
 At hun maa Livet og Døden,
 Tiden og Eevighed fatte.
 Træt af at gruble, vil *Amors*
 Kys hende dobbelt da fryde,
 Naar de forenede vandre
 Gjennem de himmelske Sale,
 Eller paa Vinger sig hæve
 Høit i den salige Flugt.

AMOR træder ind med PSYCHE. Han fører hende frem for Thronen, foran hvilken hun knæler. GASTRÆD rækker Nectarskaalen, og HÆR Diademmet til ZEUS.

ZEUS. Tam, Psyche, her Udødeligheds Bæger,
 At du maa evig leve!

PSYCHE drikker. Himmelsk Fryd!
 I hver en Draabe Livet jeg fornemmer.

ZEUS. Med dette Diadem, o Psyche, krands
 Din rene Pande jeg! Dig bringer det
 En evig Ungdom og en evig Glæde.

AMOR. Nu, Psyche, vil ei Døden meer os skille!
 Udødelig som min er nu din Sjæl.

PSYCHE. Prils for den hele Fader! Prils og Ære
 For Amor, for min herlige Gemal!

AMOR omfavner PSYCHE. Alle Guder og Gudinder reise sig og hilse hende under Chør af

MUSERNE. Prils for vor Hersker,
 Som udrev Psyche af Døden!
 Nu forenet med Amor